

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року

1. Інформація про компанію.

Приватне акціонерне товариство "ФК Сократ" (код ЄДРПОУ 21645965) скорочена назва **ПрАТ "ФК Сократ"** (далі по тексту - «Товариство») зареєстроване 11 жовтня 1994 року відповідно до чинного законодавства України. Юридична адреса та місцезнаходження Товариства: вул. Почайнинська, 70, офіс 65, м. Київ, 04070, Україна. Сторінка Товариства в інтернеті: <http://www.sokrat.com.ua>. Адреса електронної пошти: contact@sokrat.com.ua.

Основним видом діяльності Товариства є надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (КВЕД 64.99).

Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність.

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати особливості, характерні для перехідної економіки. Ці особливості включають, крім іншого, наявність валюти, що не є вільно конвертованою за межами України, валютні обмеження і контроль, відносно високу інфляцію і високі процентні ставки. Стабільність української економіки буде в значній мірі залежати від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього економічна діяльність в Україні пов'язана з ризиками, які не є типовими для розвинених країн.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

У звітному році Товариство здійснювало професійну діяльність на фондовому ринку - діяльність з торгівлі цінними паперами.

Товариство має такі ліцензії:

- ліцензія серія АЕ №185223, видана НКЦПФР 22.10.2012р., строк дії ліцензії з 22.10.2012р. необмежений, на здійснення дилерської діяльності;
- ліцензія серія АЕ №185222, видана НКЦПФР 22.10.2012р., строк дії ліцензії з 22.10.2012р. необмежений, на здійснення брокерської діяльності;
- ліцензія серія АЕ №263142, видана НКЦПФР 19.06.2013р., строк дії ліцензії з 19.06.2013р. необмежений, на здійснення діяльності з управління цінними паперами;
- ліцензія серія АЕ №185224, видана НКЦПФР 22.10.2012р., строк дії ліцензії з 22.10.2012р. необмежений, на здійснення андерайтингу;
- генеральна ліцензія на здійснення валютних операцій №101, видана НБУ 20.12.2012р., строк дії ліцензії необмежений.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2019 р. складала 15 та 14 осіб, відповідно.

Станом на 31 грудня 2019 р. та 31 грудня 2018 р. акціонерами Товариства були:

Акціонери товариства:	31.12.2018	31.12.2019
	%	%
Компанія «Remer Limited»	100	100
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», який набуває чинності 01 січня 2019 року.

Дата застосування МСФЗ 16 «Оренда» - фінансовий рік, що почнеться 01.01.2019. Новий стандарт замінює МСБО 17 «Оренда» і всі пов'язані роз'яснення. В результаті вступу в силу нового стандарту більшість договорів оренди будуть визнаватися в балансі орендаря у відповідності з єдиною моделлю обліку. Облік з сторони орендодавця залишається практично без змін та передбачає аналіз того, чи є оренда операційною чи фінансовою. Стандарт набирає чинності для періодів, що починаються 1 січня 2019 року і після цієї дати. Допускається дострокове застосування, якщо організація одночасно застосовує МСФЗ 15. За рішенням керівництва Товариства прийнято рішення не застосовувати МСФЗ 16 «Оренда» у 2019 році. Застосування цього стандарту не вплинуло б на фінансову звітність Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2019 року.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Дата затвердження фінансової звітності Товариства - 24 лютого 2020 року.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСБО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основаною на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 6.2, 6.4, 6.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні

класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводиться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовою призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків чи збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку, відносяться акції та пая (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за ціною найкращої заявки на купівлю згідно даних організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за показниками на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеної ціни найкращої заявки на купівлю на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та пайї (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації та векселі. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.3.6. Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначеню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом із застосуванням таких строків корисного використання:

Основні засоби	Строки корисного використання, років
Будівлі	20
Машини та обладнання	5
З них:	
електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує 6000 гривень	2
транспортні засоби	5
інструменти, прилади, інвентар, меблі	4
інші основні засоби	12

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється з використанням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав з урахуванням таких обмежень:

Нематеріальні активи	Строк дії права користування
----------------------	------------------------------

<p>авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (баз даних), фонограми, відеограми, передач (програми) організацій мовлення тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті</p>	<p>Відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 2 роки</p>
--	---

Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк становить від 2 до 10 років.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвлу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовуча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного

будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує імовірності

того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображені безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулой події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримувало внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- a) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- b) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- v) суму доходу можна достовірно оцінити;
- g) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тісно мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Результат курсових різниць, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнається в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Товариство використовувало обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2018	31.12.2019
Гривня/1 долар США	27,6883	23,6862
Гривня/1 євро	31,7141	26,4220

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Списка інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймається судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Товариство не здійснювало операцій, що не регламентовані МСФЗ.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного 2019 року переоцінка інвестиційної нерухомості із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- a) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- b) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображені у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтуюється на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Ціни найкращої заявки на купівлю згідно даних організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеної ціни найкращої заявки на купівлю на дату оцінки, використовується остання балансова вартість
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних

	інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.		оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2019	2018
Дохід від реалізації акцій	341	3 211
Дохід від реалізації облігацій	-	-
Дохід від реалізації послуг на ринку цінних паперів	569	54
Всього	910	3 265

6.2. Собівартість реалізації

	2019	2018
Собівартість реалізованих акцій	683	4 914
Собівартість реалізованих облігацій		
Всього	683	4 914

6.3. Інші операційні доходи, інші операційні витрати

Інші операційні доходи	2019	2018
Дохід від операційної курсової різниці	-	
Дохід від операційної оренди активів	277	219
Інші операційні доходи	753	9
<i>в т. ч. дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>	-	7
Всього	1 030	228
Інші операційні витрати		
Витрати від операційної курсової різниці	-	
Штрафи, пені	1	-
Інші операційні витрати	1961	93
<i>в т. ч. витрати від зміни вартості активів, які оцінюються</i>	307	92
Всього	1 962	93

6.4. Адміністративні витрати

	2019	2018
Витрати на оренду приміщення	833	709

Витрати на оплату праці	791	728
Відрахування на соціальні заходи	167	154
Амортизація	21	66
Інші адміністративні витрати	399	424
Всього	2 211	2 081

6.5. Фінансові доходи та фінансові витрати

	2019	2018
Фінансові доходи		
Отримані банківські відсотки	-	-
Отримані дивіденди	-	-
Всього	-	-
Фінансові витрати		
Відсотки за кредитом	-	-
Всього	-	-

6.6. Інші доходи та інші витрати

	2019	2018
Інші доходи		
Дохід від реалізації основних засобів	-	-
Всього	-	-
Інші витрати		
	-	-

6.7. Податок на прибуток

Товариством прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування у 2019 році.

6.8. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2019р. Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

6.9. Нематеріальні активи

За історичною вартістю	Нематеріальні активи
31 грудня 2018 року	812
Надходження за рік	-
Вибуття за рік	-
31 грудня 2019 року	812
Накопичена амортизація	
31 грудня 2018 року	812
Нарахування за рік	-
Вибуття за рік	-
31 грудня 2019 року	812
Чиста балансова вартість	
31 грудня 2019 року	-
31 грудня 2018 року	-

6.10. Основні засоби

За історичною вартістю	Машини та обладнання	Меблі та приладдя	Інші основні засоби та необоротні матеріальні активи	Всього
31 грудня 2018 року	522	1 857	61	2 440
Надходження за рік	-	-	-	-
Вибуття за рік				
31 грудня 2019 року	522	1 857	61	2 440
Накопичена амортизація				
31 грудня 2018 року	450	1 857	61	2 368
Нарахування за рік	21	-	-	21
Вибуття за рік	-	-		-
31 грудня 2019 року	471	1 857	61	2 389
Чиста балансова вартість				
31 грудня 2019 року	51	-	-	51
31 грудня 2018 року	72	-	-	72

Станом на 31 грудня 2019 та на 31 грудня 2018 року у складі основних засобів повністю зношенні основні засоби становлять 2 282 тис. грн. та 2 282 тис. грн. відповідно.

6.11. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

	31 грудня 2019 р.	31 грудня 2018р.
ПАТ «Марганецький ГЗК»	9	9
АТ Краматорський цементний завод - "Пушка"	190	190
ПАТ «Давенто-Україна»	1 164	1 164
ПАТ «Донецький металургійний завод»	60	201
Інші акції	107	591
Всього	1 530	2 155

6.12. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Торговельна дебіторська заборгованість	2 475	2 618
Аванси видані	-	-
Розрахунки з бюджетом	12	13
Наражовані доходи		
Інша дебіторська заборгованість	9 589	18 940
Чиста вартість дебіторської заборгованості	12 076	21 571

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

6.13. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2019 року, як і на 31 грудня 2018 року, зареєстрований та сплачений капітал складав 41 860 тис. грн.

6.14. Нерозподілений прибуток (непокритий збиток).

У 2019 році Товариством було відображене збільшення показника непокритого збитку за рахунок збільшення адміністративних витрат та зменшення доходу.

6.15. Короткострокові забезпечення

Станом на 31 грудня 2019 року підприємство не має поточних забезпечень.

6.16. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Торговельна кредиторська заборгованість	1 577	1097
Розрахунки з бюджетом	5	5
Заробітна плата та соціальні внески	25	25
Одержані аванси		
Інша кредиторська заборгованість	1 278	9 040
Всього кредиторська заборгованість	2 885	10 167

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

У 2018 році

Товариство звернулось до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовою до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – НКЦПФР), в якій просило:

1). Визнати протиправною і скасувати Постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 04 грудня 2017 року про порушення справи про правопорушення на ринку цінних паперів № 14/03/28433 у відношенні Товариства.

2). Визнати протиправною і скасувати Постанову НКЦПФР від 09 лютого 2018 року № 30-ЦА-УП-Т про накладення санкції за правопорушення на ринку цінних паперів у вигляді штрафу в розмірі 170 000,00 гривень відносно Товариства.

Рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва від 24 жовтня 2018 року у справі № 826/3737/18 у позові відмовлено повністю (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/77433900>).

Не погодившись із цим рішенням Товариство подало апеляційну скаргу на рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 24 жовтня 2018 року у справі № 826/3737/18.

28.12.2018р. НКЦПФР прийнято Рішення №931 щодо зупинення дії ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку, а саме зупинити дію ліцензій на провадження професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з торгівлі цінними паперами, а саме брокерської діяльності серії АЕ № 185222 від 22.10.2012, дилерської діяльності серії АЕ №185223 від 22.10.2012, андеррайтингу серії АЕ №185224 від 22.10.2012 видані на підставі рішення Комісії №971 від 16.10.2012, діяльності з управління цінними паперами серії АЕ №263142 від 19.06.2013 видану на підставі рішення Комісії

№364 від 19.06.2013 ПРИВАТНОМУ АКЦІОНЕРНОМУ ТОВАРИСТВУ «ФК СОКРАТ» (місцезнаходження: 04070, м. Київ, вулиця Почайнинська, будинок 70, офіс 65; ідентифікаційний код юридичної особи 21645965), на підставі підпункту 1 пункту 4 розділу II Порядку, у зв'язку з несплатою фінансової санкції, що була застосована до нього при провадженні цих видів професійної діяльності, протягом трьох місяців з дати винесення постанови про накладення санкцій за правопорушення на ринку цінних паперів від 09.02.2018 №30-ЦА-УП-Т.

Дію ліцензій зупинено з 29.12.2018р.

У 2019-2020 роках

За наслідками розгляду апеляційної скарги Шостий апеляційний адміністративний суд прийняв Постанову від 07.02.2019 року у справі № 826/3737/18. Цією Постановою у задоволені апеляційної скарги було відмовлено (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/79698566>).

Товариство не погодилось з такою Постановою та 05.03.2019 р. подало Касаційну скаргу до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду.

На даний час справі № 826/3737/18 присвоєно номер адміністративного провадження № К/9901/6311/19 та призначено склад Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду: судді-доповідача - Анцупової Т. О., суддів – Кравчука В.М., Стародуба О. П..

15.03.2019 р. Верховним Судом як судом касаційної інстанції в адміністративних справах винесено Ухвалу про відкриття касаційного провадження за касаційною скарою Приватного акціонерного товариства «ФК Сократ» на рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 24 жовтня 2018 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 07 лютого 2019 року (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/80511858>).

03.09.2019 у справі № 826/3737/18 Товариством до Окружного адміністративного суду м. Києва подано заяву про перегляд рішення суду за нововиявленими обставинами.

15.05.2019 Окружним адміністративним судом міста Києва відкрито спрощене провадження у справі № 640/7775/19 за позовом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку до Товариства про стягнення штрафу у розмірі 170 000,00 грн, який було накладено згідно Постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 09 лютого 2018 року № 30-ЦА-УП-Т про накладення санкції за правопорушення на ринку цінних паперів.

Рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва від 07 листопада 2019 року у справі № 640/7775/19 позовні вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку задоволено .

Не погодившись із цим рішенням Товариство подало апеляційну скаргу на рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 07 листопада 2019 року у справі № 640/7775/19.

За наслідками розгляду апеляційної скарги Шостий апеляційний адміністративний суд прийняв Постанову від 04.02.2020 року у справі № 640/7775/19. Цією Постановою у задоволені апеляційної скарги було відмовлено (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/8738490>).

На виконання Постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 04.02.2020 року у справі № 640/7775/19 Товариством 14 лютого 2020 року сплачено штраф у розмірі 170 000,00 грн.

20.02.2020р. НКЦПФР прийнято Рішення №76 щодо поновлення дії ліцензій на провадження професійної діяльності на фондовому ринку, а саме ліцензій на провадження професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з торгівлі цінними паперами, а саме брокерської діяльності серії АЕ № 185222 від 22.10.2012, дилерської діяльності серії АЕ №185223 від 22.10.2012, андеррайтингу серії АЕ №185224 від 22.10.2012 видані на підставі рішення Комісії №971 від 16.10.2012, діяльності з управління цінними паперами серії АЕ №263142 від 19.06.2013 видану на підставі рішення Комісії №364 від 19.06.2013 ПРИВАТНОМУ АКЦІОНЕРНОМУ ТОВАРИСТВУ «ФК СОКРАТ» (місцезнаходження: 04070, м. Київ, вулиця Почайнинська, будинок 70, офіс 65; ідентифікаційний код юридичної особи 21645965), у зв'язку зі сплатою фінансової санкції, що була застосована до нього при провадженні цих видів професійної діяльності.

Дію ліцензій поновлено з 21.02.2020р.

Проте Товариство не погодилось з такою Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду та 10.03.2020 р. подало Касаційну скаргу до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду.

Товариство звернулось до Господарського суду міста Києва з позовною заявою до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – НКЦПФР) Про визнання інформації недостовірною та про спонукання до відклікання документу з недостовірною інформацією, в якій просило визнати недостовірною інформацію, яка міститься у Постанові Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 09 лютого 2018 року № 30-ЦА-УП-Т, про те, що Приватне акціонерне товариство «ФК СОКРАТ» 11 березня 2014 року здійснювало операції купівлі-продажу акцій ПАТ «Миколаївцемент» на ПАТ «Українська Біржа» за ціною 30,0049 гривні, та зобов'язати видавника цієї Постанови – Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку – відклікати цю Постанову як таку, що містить недостовірну інформацію, з місць застосування.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 17 вересня 2019 року у справі № 910/8322/19 задоволено клопотання НКЦПФР про закриття провадження (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/84319542>).

Не погодившись із цим рішенням Товариство 27.09.2019 подало апеляційну скаргу на рішення Господарського суду міста Києва від 17 вересня 2019 року у справі № 910/8322/19.

За наслідками розгляду апеляційної скарги Північний апеляційний господарський суд прийняв Постанову від 21.11.2019 року у справі № 910/8322/19. Цією Постановою позовні вимоги Товариства задоволено повністю (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/86331436>).

Апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства "ФК Сократ" на ухвалу Господарського суду міста Києва від 17.09.2019 про закриття провадження у справі №910/8322/19 задоволено. Ухвалу Господарського суду міста Києва від 17.09.2019 про закриття провадження у справі №910/8322/19 скасовано. Матеріали справи №910/8322/19 направлено до Господарського суду міста Києва для подальшого розгляду.

Не погодившись із цим рішенням НКЦПФР подало касаційну скаргу на рішення Північного апеляційного господарського суду міста Києва від 21.11.2019 року у справі № 910/8322/19.

За наслідками розгляду касаційної скарги Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду прийняв Ухвалу від 19.02.2020 року у справі № 910/8322/19, якою за клопотанням ПрАТ «ФК СОКРАТ» вирішив Справу № 910/8322/19

разом із касаційною скаргою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку на постанову Північного апеляційного господарського суду від 21.11.2019 у даній справі передати на розгляд Великої Палати Верховного Суду. (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/87735387>).

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Пов'язаними особами Товариства у 2019 році були:

- Компанія REMER LIMITED , частка у статутному капіталі Товариства 100%,
- Голова Правління Товариства Пономаренко Володимир Вікторович,
- Кінцевий бенефіціарний власник Нілова Марія Олексіївна,
- ТОВ «ФК «СОКРАТ» (контролер – Нілова Марія Олексіївна),
- ТОВ «СОКРАТ КАПІТАЛ» (контролер – Нілова Марія Олексіївна)

Протягом 2019 року здійснювались такі операції з пов'язаними особами:

	Сума, тис. грн.
ТОВ «СОКРАТ КАПІТАЛ»	
Надання послуг суборенди	47
Надання поворотної фінансової допомоги	584
Повернення поворотної фінансової допомоги	534
ТОВ «ФК « СОКРАТ»	
Отримання депозитарних послуг	3
Надання послуг суборенди	233
Продаж цінних паперів	277
Купівля цінних паперів	365

Станом на 31 грудня 2019 року заборгованість з пов'язаними особами склала:

	Сума, тис. грн.
ТОВ «ФК « СОКРАТ»	
Кредиторська заборгованість за придбані цінні папери	1540
Передплата за цінні папери	8958
Компанія REMER LIMITED	
Кредиторська заборгованість за придбані цінні папери	26
ТОВ «СОКРАТ КАПІТАЛ»	
Дебіторська заборгованість за надану поворотну фінансову допомогу	585

У 2019 році Голові Правління Пономаренку Володимиру Вікторовичу було нарахована та сплачена заробітна плата в розмірі 65 176,28 грн.

У 2019 році пов'язані особі Ніловій Марії Олексіївні було нарахована та сплачена заробітна плата в розмірі 56 776,28 грн.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою щальною;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

7.5. Події після дати Балансу

Керівництво Товариства вважає, що не існувало подій після звітного періоду, які необхідно розкривати в даній примітці:

Директор

Керівник

Головний бухгалтер

Давиденко Т. М.

Пономаренко В.В.

Засухіна С.І.

Прошнуровано та пронумеровано
45 (СОРК № 107) архівів
ДПАФ «НИВА-АУДИТ» ТОВ

Директор

Давиденко Т.М.

